

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

N Á L E Z

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 452/2018-35

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 28. novembra 2018 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Sergeja Kohuta prerokoval prijatú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátskou kanceláriou HKP Legal, s. r. o., Křížkova 9, Bratislava, v mene ktorej koná advokát Mgr. Peter Kubovič, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 18 CoE 272/2017 a v konaní vedenom pod sp. zn. 18 CoE 273/2017 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ako aj právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 18 CoE 272/2017 a v konaní vedenom pod sp. zn. 18 CoE 273/2017 p o r u š e n é b o l i .

2. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadostučinenie v sume 500 € (slovom päťsto eur), ktoré mu je Krajský súd v Bratislave p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva úhradu trov právneho zastúpenia v sume 585,76 € (slovom päťstoosemdesiatpäť eur a sedemdesiatšesť centov), ktorú mu je Krajský súd v Bratislave p o v i n n ý vyplatiť na účet advokátskej kancelárie HKP Legal, s. r. o., Krížkova 9, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Vo zvyšnej časti sťažnosti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. apríla 2018 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 CoE 272/2017 a v konaní vedenom pod sp. zn. 18 CoE 273/2017 (ďalej aj „napadnutý postup“ alebo „napadnuté konanie“).

1.1 Ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 452/2018-10 z 26. septembra 2018 prijal sťažnosť na ďalšie konanie.

2. Z obsahu sťažnosti najmä vyplynulo:

«I. SKUTKOVÝ STAV

Porušovateľom základného práva sťažovateľa je všeobecný vecne a miestne príslušný, exekučný súd konajúci vo veci samej (ako súd druhej inštancie), ktorým je Krajský súd v Bratislave, Záhradnícka 10,813 66 Bratislava.

Predmetné konanie je vedené v právnej veci na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 18CoE/272/2017 a 18CoE/273/2017, pôvodne sp. zn. 18CoE/530/2016 (ďalej ako „konanie“) v exekučnom konaní vo veci vymáhania pohľadávky vo výške 20 247,66 EUR s príslušenstvom, trov exekučného konania a trov exekúcie. Exekučné konanie bolo v prvej inštancii vedené na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 52Er/3123/2015 a EX 320/2015.

Stručný prehľad podstatných procesných úkonov súdu, ako aj účastníkov napadnutého konania na súde prvej inštancii:

Proti sťažovateľovi, ktorý má v predmetnom exekučnom konaní postavenie povinného, je od roku 2015 vedené exekučné konanie a Krajský súd v Bratislave ako súd druhej inštancie v uvedenej veci k dnešnému dňu stále nerozhodol, čím dochádza k prietahom v konaní. Oprávnená podala súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky, pričom právo na vymáhanú sumu preukázala rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky. Exekúcia je vykonávaná na Exekútorskom úrade Mgr. Marcely Zummerovej, kpt. Nálepku 22, 071 01 Michalovce, pod sp. zn. EX 320/2015 (ďalej len „súdny exekútor“). Na základe žiadosti zo dňa 12.08.2015 bolo dňa 26.08.2015 vydané poverenie č. 5105-196269 na exekúciu súdnemu exekútorovi pod sp. zn. 52Er/3123/2015, v zmysle právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Nové Zámky pod č. k. 5C/153/2007-231 zo dňa 14. júna 2012, ktorým súd zrušil podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnosti a zaviazal sťažovateľa zaplatiť istinu vo výške 63.292,24 EUR do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.07.2012 a stalo sa vykonateľným dňa 29.07.2012...

22.09.2015 bolo sťažovateľovi, ako povinnému, doručené upovedomenie o začatí exekúcie - EX 320/2015, voči ktorému povinný podal námietky v zákonnej lehote 14 dní, ktoré súdny exekútor predložil súdu. Dňa 09.02.2016 uznesením Okresný súd Bratislava V vo veci exekúcie o návrhu povinného na odklad exekúcie rozhodol, že povoľuje odklad exekúcie vedenej pod sp. zn. 52Er/3123/2015, v časti vymáhanej istiny vo výške 19.503,65 Eur a príslušenstva pozostávajúceho z úrokov z omeškania do právoplatného rozhodnutia o zastavení exekúcie v tejto časti. Okresný súd Bratislava V rozhodol uznesením aj o tom, že námietky povinného proti trovám exekúcie zamieta. Uznesením, ktorým súd rozhodoval o námietkach povinného proti exekúcii súd vyhovel v časti vymáhanej istiny vo výške

19.503,65 Eur a príslušenstva pozostávajúceho z úrokov z omeškania. Súd odôvodnil svoje rozhodnutie najmä tým, že vymáhaný nárok zanikol ešte pred začatím exekučného konania a to započítaním pohľadávok vo výške 19.503,65 Eur, na základe čoho námietkam povinného vyhovel v uvedenej časti. Exekučným titulom nebola uložená povinnosť uhradiť aj úrok z omeškania, preto exekučný súd vyhovel námietkam povinného aj v tejto časti, nakoľko exekúcia v časti príslušenstva pozostávajúceho z úroku z omeškania je neprípustná. V ostatnej časti súd námietky zamietá...

Dňa 22.02.2016 podala právna zástupkyňa povinného voči predmetným uzneseniam odvolanie, nakoľko uvedené rozhodnutia vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočne zisteného skutkového stavu. Sťažovateľ sa domáhal, aby súd povolil odklad exekúcie ako takej v celosti. Taktiež sa domáhal, aby súd povolil odklad exekúcie aj v rozsahu celého príslušenstva vymáhanej pohľadávky a trov exekúcie, nakoľko celé príslušenstvo bolo viazané na nesprávne vyčíslenú istinu...

Dňa 29.02.2016 podal právny zástupca oprávneného odvolanie proti uzneseniu, ktorým rozporoval skutkové zistenia súdu ohľadom vykonania započítania pohľadávok, pričom svoje tvrdenia ničím nepreukázal. Navyše odvolanie oprávneného bolo podané súdu elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu, pričom súdu nebolo doložené v písomnej forme do 3 dní. Neodôvodnený návrh, rovnako ako aj skutočnosť, že odvolanie bolo podané bez zaručeného elektronického namietal aj sťažovateľ (viď: vyjadrenie k odvolaniu oprávneného), pričom žiadal, aby súd odvolanie bez formálnych náležitosti odmietol...

Vzhľadom na skutočnosť, že odvolania voči uzneseniam Okresného súdu Bratislava V boli podané, právna zástupkyňa povinného sa dňa 15. apríla 2016 informovala o stave veci na súde a žiadala o poskytnutie informácie, či bude vo veci rozhodovať sudca alebo Krajský súd v Bratislave. Na súd sa obrátila z dôvodu, že aj vzhľadom na skutočnosť, že aj napriek takmer 97% úspešnosti povinného v uzneseniach Okresného súdu Bratislava V (aj napriek tomu, že ešte neprávoplatnými), súdny exekútor naďalej pokračuje v úkonoch smerujúcich proti povinnému a aj napriek spornosti istiny vydal bez náležitej obozretnosti upovedomenie o začatí exekúcie predajom nehnuteľnosti povinného, ktorej hodnota ďaleko presahuje vymáhanú pohľadávku. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má povinný a teda sťažovateľ záujem na čo najvčasnejšom rozhodnutí súdu. Dňa 11.07.2016 adresovala

právna zástupkyňa povinného Okresnému súdu Bratislava V žiadosť o vydanie rozhodnutí s totožným obsahom, ako je uvedené vyššie...

Dňa 07.09.2016 bola súdu doručená sťažnosť od sťažovateľa na prietahy v exekučnom konaní spolu s urgenciou exekučného súdu. Sťažovateľ poukazoval na zjavné nedostatky súdneho konania, pričom poukázal aj na skutočnosť, že úmyselným konaním oprávnenej v exekúcii sa zbytočne len navyšujú náklady konania, najmä trovy sťažovateľa, ako povinného, ako aj škoda, ktorá mu je spôsobená núteným výkonom exekučného titulu nad rozsah skutočne existujúcej pohľadávky. Sťažovateľ ďalej uvádza, že je poškodzovaný blokovaním mzdy, z ktorej už takmer rok dostáva cca 350 Eur mesačne, čím sa dostáva do druhotných dlhov a neoprávneným konaním oprávnenej a predlžovaním exekučného konania mu je spôsobovaná značná majetková ujma...

Stručný prehľad podstatných procesných úkonov súdu, ako aj účastníkov napadnutého konania na súde druhej inštancie:

Dňa 27.04.2017 doručil povinný Krajskému súdu v Bratislave sťažnosť na prietahy v exekučnom konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 18CoE/530/2016 spolu s urgenciou súdu. Sťažovateľ uvádza, že dňa 22.02.2016 podal on, ako povinný a vzápätí na to 29.02.2016 podala odvolanie aj oprávnená, prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Spis bol Okresným súdom Bratislava V postúpený na Krajský súd v Bratislave dňa 19.10.2016 (po takmer šiestich mesiacoch od podania odvolaní). Sťažovateľ uvádza, že aj napriek tomu, že je zamestnaný, od zamestnávateľa dostáva len 350 Eur. Nikdy nebol dlžníkom a svoje záväzky hradil riadne a včas a týmto núteným výkonom exekučného titulu nad rozsah skutočného dlhu a týmto zdĺhavým konaním súdov mu je spôsobovaná majetková, aj nemajetková ujma. Mzda, ktorú dostáva mu nepostačuje ani na úhradu nevyhnutných výdavkov a preto urguje súd, aby vo veci bezodkladne rozhodol. Dňa 24.05.2017 doručil Krajský súd v Bratislave sťažovateľovi odpoveď, v ktorej podpredseda krajského súdu konštatoval prietahy v konaní a síce nie je do dnešného dňa vec rozhodnutá, podľa vyjadrenia predsedu senátu jej prejednanie a rozhodnutie sa predpokladá v mesiaci máj 2017. Sťažnosť bola vyhodnotená za dôvodnú.

Dňa 22.06.2017 žiadal sťažovateľ elektronicky súd, aby ho informoval o stave exekučnej veci, v ktorej malo byť právoplatne rozhodnuté už v máji. Následne na jeho opakovanú výzvu mu bola doručená krajským súdom odpoveď, v ktorej bol oboznámený

s tým, že dňa 31.05.2017 bola vec vrátená bez rozhodnutia súdu prvej inštancie, z dôvodu predčasného predloženia spisu spolu s opravnými prostriedkami. Dôvodom bola absencia zaručene elektronického podpisu právneho zástupcu oprávneného, ktorú sťažovateľ namietal už v niekoľkých podaniach. Súd vrátil spis na doplnenie z dôvodu, že odvolací súd musí mať za ustálené, či napadnuté uznesenie bude napadnuté i z argumentačného priestoru oprávneného. Pričom sťažovateľ k tejto veci uvádza, že nie je predsa možné doložiť do spisu niečo, čo neexistuje a preto bol spis už skompletizovaný dorúčením Krajskému súdu v Bratislave. Túto informáciu potvrdila aj VSÚ Mgr. Kristína Venglíková v oznámení zo dňa 24.07.2017. Krajský súd mal rozhodnúť na základe odvolania, ktoré spĺňalo všetky podstatné náležitosti odvolania a nemal vracat' Okresnému súdu Bratislava V spis na doplnenie...

Dňa 02.10.2017 a opätovne 21.02.2018 sťažovateľ urgoval Krajský súd v Bratislave, aby vo veci konal a rozhodol urýchlene. Odvolanie bolo podané začiatkom roka 2016, a aj napriek opakovaným urgenciám a sťažnostiam na prieťahy v konaní sa nepodarilo sťažovateľovi dosiahnuť právoplatné rozhodnutie krajského súdu do dnešného dňa. Poslednú odpoveď na sťažnosť na prieťahy sťažovateľ obdržal v októbri 2017, v ktorej mu súd oznámil, že prvotne bola vec predložená krajskému súdu dňa 19.10.2016 a bola jej pridelená sp. zn. 18CoE/530/2016 avšak keď vrátil spisový materiál Okresnému súdu Bratislava V dňa 31.05.2017, ako predčasne predložený, súdne konanie bolo tým pádom ukončené. Dňa 02.08.2017 bol ten istý spis opätovne predložený súdu na rozhodnutie, pričom krajský súd mu pridelil nové spisové značky, a to: 18CoE/272/2017 a 18CoE/273/2017...

V zmysle uvedeného, súdne konanie na Krajskom súde v Bratislave trvá od 22.02.2016 (kedy bolo podané odvolanie sťažovateľom, ako povinným) až do dnešného dňa, čo predstavuje obdobie takmer dva a pol roka, počas ktorého Krajský súd v Bratislave vo veci právoplatne nerozhodol. Pričom konanie ukončil vrátením spisu Okresnému súdu Bratislava V a pri jeho ďalšom predložení, pridelil súdnemu konaniu nové spisové značky (2) a konštatoval, že vzhľadom na pridelené nové spisové značky, sťažnosť na prieťahy je nedôvodná...

Otázku existencie zbytočných prietáhov v konaní a porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy, ústavný súd podľa svojej stabilizovanej judikatúry skúma so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu podľa:

a) právnej a faktickej zložitosti veci, ktorá sa skúma aj so zreteľom na povahu veci a o čo v nej účastníkovi konania (sťažovateľovi) ide,

b) správania účastníka konania a

c) spôsobu, akým v konaní postupoval súd.

Ad. a) Sťažovateľ podal v zákonnej lehote námietky, aby preukázal dôvody na zastavenie exekúcie. Sťažovateľ mal za to, že uvedeným skutkovým stavom sú splnené podmienky na zastavenie exekúcie, tak ako sú uvádzané v príslušných ustanoveniach Zákona o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti. Podľa názoru sťažovateľa nemožno mať za to, že by bolo možné považovať prejednávajúcu vec za fakticky alebo právne zložitú, čo Ústavný súd potvrdil aj vo svojej rozhodovacej činnosti. Ústavný súd konštatoval, že exekučné konanie spravidla treba považovať za konanie po právnej stránke, ako aj po faktickej (skutkovej) stránke za pomerne jednoduché. (I. ÚS 702/2013) Je to dané tým, že o spore účastníkov exekučného konania bolo už právoplatne rozhodnuté vo veci samej exekučným titulom, ktorý je podkladom pre nariadenie exekúcie. Medzi účastníkmi exekučného konania už preto nemôže byť sporné, aké práva prináležia oprávnenému a aké záväzky má voči oprávnenému povinný. Zmyslom exekučného konania je nútená realizácia práv oprávneného, keďže povinný dobrovoľne nespĺnil, resp. čiastočne nespĺnil povinnosti uložené v právoplatnom exekučnom titule (I. ÚS 78/02).

Ad. b) Sťažovateľ žiadnym úkonom neprispel k prietáhom alebo k spomaleniu postupu súdu druhej inštancie. Sťažovateľ využil iba svoje právo na podanie prostriedku obrany, na základe ktorého rozhodol Okresný súd Bratislava V a následne toto rozhodnutie napadol opravným prostriedkom (odvolaním), pričom aj vzhľadom na evidentne „fiktívnu pohľadávku“ a na neustále zvyšujúcu sa majetkovú i nemajetkovú škodu sťažovateľa, krajský súd vo veci nekoná.

Ad. c) Nečinnosť a neefektívnu činnosť súdu (veľký časový odstup od podania odvolania do právoplatného rozhodnutia vo veci, ku ktorému doposiaľ nedošlo) nemožno podľa názoru sťažovateľa ničím ospravedlniť. Ústavný súd už vo svojich viacerých rozhodnutiach zdôraznil, že požiadavku na rýchly a efektívny postup pri rozhodovaní

v rámci konania týkajúceho sa núteného výkonu rozhodnutia je vzhľadom na jeho charakter a účel potrebné posudzovať ešte dôraznejšie ako v konaní „o práve samom“, ktoré mu predchádzalo (napr. III. ÚS 15/03 a III. ÚS 125/07). Nedôsledným a prietahmi sa vyznačujúcim postupom v tomto type konania je priamo ohrozovaná vymožitelnosť už právoplatne priznaného práva oprávneného.

Neodôvodnené prietahy, ktorými sa konanie neprimerane predĺžilo, a to najmä v dôsledku nečinnosti a neefektívneho postupu Krajského súdu v Bratislave viedli k porušeniu základného práva na prerokovanie veci sťažovateľa bez zbytočných prietahov. V súvislosti so svojou rozhodovacou činnosťou už ústavný súd vyslovil, že právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov súdom sa vzťahuje aj na konanie o výkon rozhodnutia a rozhodovanie súdu v exekučnom konaní (napr. III. ÚS 15/03, III. ÚS 229/04), keďže nútený výkon súdnych a iných rozhodnutí vrátane súdnej exekúcie podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej ako Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov je súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (II. ÚS 143/02, IV. ÚS 292/04, III. ÚS 229/04), pričom ústava v čl. 48 ods. 2 takéto konania z povinnosti súdov konať bez zbytočných prietahov nevyníma. Aj podľa názoru Európskeho súdu pre ľudské práva by právo na súdnu ochranu zostalo iluzórnym, keby vnútroštátny právny poriadok umožňoval, aby konečné súdne rozhodnutie ostalo „neúčinné“ na škodu jednej zo strán. Výkon rozsudku alebo rozhodnutia súdu treba považovať za integrálnu súčasť procesu v zmysle čl. 6 dohovoru (obdobne III. ÚS 15/03 a III. ÚS 125/07)...

UJMA SPÔSOBENÁ SŤAŽOVATEĽOVI

Nečinnosťou porušovateľa základného práva sťažovateľa vznikla sťažovateľovi ujma spôsobená bezdôvodným predlžovaním stavu právnej neistoty, kedy všeobecné (exekučné) súdy nedokázali rozhodnúť sťažovateľovu vec v primeranej lehote. Stav právnej neistoty sa týka najmä zasahovania do výkonu majetkových práv sťažovateľa. Ako uvádza vo svojich podaniach sťažovateľ, nikdy nebol dlžníkom a vždy si plnil svoje dlhy riadne a včas. Sťažovateľovi sa navyšujú neustále náklady konania, najmä trovy, pričom aj škoda, ktorá mu je a bola spôsobovaná núteným výkonom exekučného titulu nad rozsah skutočne existujúcej pohľadávky. Sťažovateľ spláca pôžičku, ktorá mu bola poskytnutá na účely

vyplatenia právneho predchodcu oprávneného, pričom z dôvodu zrážok zo mzdy, sťažovateľovi ostáva na živobytie len 350 Eur mesačne, pričom sa z tohto dôvodu dostáva do druhotných dlhov a tým mu je spôsobovaná značná majetková ujma. Sťažovateľ uvádza, že samotný okresný súd potvrdil, že pohľadávka zanikla započítaním a z požadovanej sumy, ktorú si oprávnený nárokuje ostali len necelé 3 %. V prílohe taktiež prikladáme dokumenty, ktoré preukazujú vznik škody (ušlý zisk) na strane sťažovateľa, ktorý v dôsledku neoprávneného výkonu exekúcie a následne po preukázaní neoprávnenosti exekúcie, z dôvodu prietahov v súdnom konaní prišiel o možnosť uzavrieť zmluvu so spoločnosťou [REDAKOVANÉ] spol. s.r.o. o nájme nebytových priestorov za cenu 8eur/m² za mesiac, ktorej podmienkou bolo zrekonštruovanie priestorov. Z dôvodu, že na sťažovateľa, ako povinného, bola vedená exekúcia, sťažovateľovi sa nepodarilo získať finančné prostriedky od banky a zmluva nebola uzavretá.

S ohľadom na vyššie uvedené sa domnievame, že závažnosť vzniknutej ujmy a jej okolnosti sú veľmi významnej kvality a žiadame preto ústavný súd, aby pri rozhodovaní o tejto sťažnosti prihliadol aj na túto skutočnosť.

Vychádzajúc z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva žiadame, aby Ústavný súd Slovenskej republiky priznal sťažovateľovi finančné zadostučinenie za spôsobenú ujmu vo výške 20.000,- EUR (slovom: dvadsaťtisíc eur)...

NÁVRH NA ROZHODNUTIE VO VECI SAMEJ

Vzhľadom k vyššie uvedenému žiadame, aby Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol o sťažnosti sťažovateľa takto:

1. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo postupom Krajského súdu v Bratislave porušené.

2. Krajskému súdu v Bratislave prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 18CoE/272/2017 a 18CoE/273/2017 konal bez zbytočných prietahov.

3. Sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 20.000,- EUR (slovom: dvadsaťtisíc eur), ktoré mu je Krajský súd

v Bratislave povinný vyplatiť na účet advokátskej kancelárie HKP Legal, s.r.o... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Krajský súd v Bratislave je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia (2 právne úkony v zmysle § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov spolu s DPH) sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] v sume 390,50 eur (slovom: tristodevät'desiat eur a päťdesiat centov), na účet advokátskej kancelárie HKP Legal, s.r.o... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu...»

II.

Vyjadrenie odporcu a replika sťažovateľa

3. Ústavný súd si po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie vyžiadal vyjadrenie krajského súdu ako odporcu v konaní a následne i stanovisko sťažovateľa k tomuto vyjadreniu odporcu.

Vyjadrenie odporcu

4. Listom sp. zn. 1 SprV 507/2018 z 22. októbra 2018, doručeným ústavnému súdu 23. októbra 2018, sa k sťažnosti vyjadril predseda krajského súdu, a to takto:

«Predmetom exekúcie je rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č.k. 5C/153/2007-231 zo dňa 14.06.2012, ktorým bola povinnému - [REDAKOVANÉ], r. č. [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ], uložená povinnosť zaplatiť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ] (právny predchodca oprávnenej - [REDAKOVANÉ], r. č. [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ]), sumu 63.292,24 Eur z titulu vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam v kat. území [REDAKOVANÉ] zapísaných na Správe katastra v Nových Zámkoch, na [REDAKOVANÉ], ako parcela č. 11, zastavané plochy a nádvoria o výmere 50 m², parcela č. 12/1 zastavané plochy a nádvoria o výmere 669 m², dom súpisné č. 202 na parcele č. 12/1.

Vec vedená pod spisovou značkou tunajšieho súdu sp. zn. 18CoE/272/2017 rieši odvolanie oprávnenej a povinného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V č.k.

52Er/3123/2015-152 zo dňa 09.02.2016, ktorým súd prvej inštancie, rozhodujúc podľa § 50 zákona NR SR č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len: „EP“), vyhovel námietkam povinného proti upovedomeniu o začatí exekúcie v časti vymáhanej istiny vo výške 19.503,65 Eur a príslušenstva pozostávajúceho z úroku z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 20.247,66 Eur od 30.07.2012 do zaplatenia, zo sumy 10.000,- Eur od 30.07.2012 do 14.11.2012 vo výške 258,90 Eur, zo sumy 3.044,58 Eur od 30.07.2012 do 18.03.2014 vo výške 435,73 Eur, zo sumy 30.000,- Eur od 30.07.2012 do 13.11.2012 vo výške 769,52 Eur a vo zvyšnej časti námietky povinného zamietol.

Vec vedená pod spisovou značkou tunajšieho súdu sp. zn. 18CoE/273/2017 rieši odvolanie oprávnenej a povinného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V č. k. 52Er/3123/2015-164 zo dňa 09.02.2016, ktorým súd prvej inštancie, rozhodujúc podľa § 56 ods. 2 EP, povolil odklad exekúcie v časti vymáhanej istiny vo výške 19.503,65 Eur a príslušenstva pozostávajúceho z úroku z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 20.247,66 Eur od 30.07.2012 do zaplatenia, zo sumy 10.000,- Eur od 30.07.2012 do 14.11.2012 vo výške 258,90 Eur, zo sumy 3.044,58 Eur od 30.07.2012 do 18.03.2014 vo výške 435,73 Eur, zo sumy 30.000,- Eur od 30.07.2012 do 13.11.2012 vo výške 769,52 Eur do právoplatného rozhodnutia o zastavení exekúcie v tejto časti.

Obe uvedené veci boli predložené Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o odvolaní dňa 02.08.2017.

Obe veci boli Krajským súdom v Bratislave rozhodnuté dňa 31.07.2018, keďže tieto bezprostredne spolu súvisia.

Vec sp. zn. 18CoE/272/2017 bola odvolacím súdom rozhodnutá tak, že uznesenie Okresného súdu Bratislava V č.k. 52Er/3123/2015-152 zo dňa 09.02.2016 v časti rozhodnutia o vyhovení námietkam povinného proti exekúcii bolo potvrdená. Odvolací súd odvolanie povinného proti tomuto uzneseniu v časti zamietnutia námietok proti exekúcii odmietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov exekučného konania nemá na náhradu trov konania právo.

Vec sp. zn. 18CoE/273/2017 bola odvolacím súdom rozhodnutá tak, že uznesenie Okresného súdu Bratislava V č. k. 52Er/3123/2015-164 zo dňa 09.02.2016 bolo potvrdené...

Predmetná exekúcia nie je ovládaná režimom osobitnej rýchlosti konania, a teda je súdom vybavovaná podľa poradia došlých odvolaní na odvolací súd.

Dĺžka dotknutých konaní sp. zn. 18CoE/272/2017 a sp. zn. 18CoE/273/2017 zodpovedá počtu vecí vybavovaných senátom 18CoE odvolacieho súdu. Tento senát rozhoduje mesačne priemerne 45 vecí, preto je nutné konštatovať, že zbytočné prieťahy v predmetných veciach nevznikli.

Senát 18 CoE ako jeden z dvoch senátov agendy CoE je súčasne jedným z dvoch senátov agendy CoKR a tiež jedným z dvoch senátov agendy justičnej pokladnice, mimo ďalších agend (KV, C, Cbi), na ktorých vybavovaní participuje 6 odvolacích senátov. Táto vyťaženosť je priamo závislá od personálnej agendy v kompetencii Ministerstva spravodlivosti SR, ktorá neumožňuje komfortnejšie vybavovanie tejto odvolacej agendy.

Na základe Vašej požiadavky, či tunajší súd trvá na ústnom pojednávaní Ústavného súdu SR o prijatej sťažnosti, Vám oznamujem, že Krajský súd v Bratislave... netrvá na ústnom prerokovaní veci pred Ústavným súdom SR.»

Replika sťažovateľa

5. Na základe výzvy ústavného súdu sa k podanému vyjadreniu odporcu vyjadril sťažovateľ prostredníctvom právneho zástupcu listom z 13. novembra 2018, ktorý bol ústavnému súdu doručený 19. novembra 2018:

«Sťažovateľ na svojej sťažnosti naďalej v nezmenenom rozsahu trvá a žiada Ústavný súd, aby jeho sťažnosti v celom rozsahu vyhovel. Porušovateľ vo svojom Vyjadrení zo dňa 22.10.2018 (ďalej ako „Vyjadrenie“) uviedol, že zbytočné prieťahy v predmetných veciach nevznikli a senát 18 CoE je vyťaženosť, nakoľko personálna agenda v kompetencii Ministerstva spravodlivosti SR neumožňuje komfortnejšie vybavovanie odvolacej agendy.

Sťažovateľ k vyššie uvedenému uvádza, že Ústavný súd už vo svojej predchádzajúcej judikatúre (napr. III. ÚS 337/2017) uviedol, že predmetné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, kde oprávnený subjekt požiadal o odstránenie právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a v konečnom

dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prieťahy v súdnom konaní.

Ďalej sťažovateľ uvádza, že Ústavný súd už vo svojich viacerých rozhodnutiach zdôraznil, že požiadavku na rýchly a efektívny postup pri rozhodovaní v rámci konania týkajúceho sa núteného výkonu rozhodnutia je vzhľadom na jeho charakter a účel potrebné posudzovať ešte dôraznejšie ako v konaní „o práve samom“, ktoré mu predchádzalo (napr. III. ÚS 15/03 a III. ÚS 125/07). Sťažovateľ preto nesúhlasí s tvrdením súdu, že exekučné konanie nie je ovládané režimom osobitnej rýchlosti konania, a teda má byť súdom vybavované podľa poradia došlých odvolaní na odvolací súd.

Na základe uvedeného preto sťažovateľ naďalej trvá na tom, aby Ústavný súd SR vyslovil porušenie práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom porušovateľa v konaní.»

6. Súčasťou repliky je aj list samotného sťažovateľa, ktorý k vyjadreniu odporcu uvádza:

«Vo vyjadrení predsedu krajského súdu sa zrejme účelovo neuvádza, že spis z prvostupňového súdu, po odvolaní oprávneného a povinného, bol postúpený na Krajský súd v Bratislave už dňa 19.10.2016, kde mu bola pridelená sp. zn. 18CoE/530/2016.

Ako sťažovateľ som poslal dňa 27.04.2017, 02.10.2017 a 21.02.2018 predsedovi krajského súdu urgencie súdu a sťažnosti na prieťahy v konaní...

Predseda Ks v odpovedi zo dňa 16.05.2017, Spr. 2105/17 vyhodnotil moju sťažnosť ako dôvodnú a napísal, že... prejednanie a rozhodnutie sa predpokladá v mesiaci máj 2017...

Z písomnej odpovede predsedu Ks zo dňa 26.06.2017 som sa dozvedel, že „... odvolací súd dňa 31.05.2017 vrátil predmetnú vec sp. zn. 18CoE/530/2016 súdu prvej inštancie bez rozhodnutia, z dôvodu predčasného predloženia spisu spolu s opravnými prostriedkami...“...

V odpovedi na moju ďalšiu urgenciu zo dňa 02.10.2017 mi bolo predsedom súdu oznámené, že dňa 31.05.2017 vrátil odvolací súd spisový materiál okresnému súdu „... ako

predčasne predložený, pričom súdne konanie bolo na tunajšom súde ukončené. Následne dňa 02.08.2017 bol spisový materiál súdu prvej inštancie sp.zn. 52Er/3123/2015 opätovne predložený tunajšiemu súdu na rozhodnutie a bola mu pridelená spisová značka 18CoE/272/2017 a spisová značka 18CoE/273/2017.“ Bolo mi tiež predsedom súdu oznámené, že „... nakoľko som nezistil prietahy v konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. a pod sp.zn., dospel som k záveru, že Vaša sťažnosť je neodôvodnená.“

V urgencii zaslanej predsedovi krajského súdu dňa 21.02.2018 som upozorňoval na dobu konania vo veci od roku 2015, na pochybenia súdu, keď vydal nezákonné poverenie aj na vymáhanie úrokov z omeškania 8,75% bez exekučného titulu, na vady v odvolaní oprávnenej, na vymáhanie fiktívneho dlhu odo mňa povinného a na škodu, ktorá je mi spôsobovaná nekonaním súdu.

V odpovedi zo dňa 19.03.2018 mi bolo oznámené, že ide o opakovanú sťažnosť, obsahovo totožnú so sťažnosťou zo dňa 02.10.2017 a že podpredseda súdu nezistil nečinnosť v konaní a z toho dôvodu konštatoval, že sťažnosť je nedôvodná.

Aj z týchto dôvodov považujem vrátenie spisu prvostupňovému súdu a pridelenie dvoch nových spisových značiek miesto jednej pôvodnej za obštrukčné konanie, ktorého dôsledkom boli ďalšie prietahy v uvedenej veci.»

III.

Ďalší postup ústavného súdu

7. Ústavný súd zároveň z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu (ktorý si ústavný súd zapožičal) zistil takýto priebeh a stav konania vedeného na krajskom súde pod sp. zn. 18 CoE 272/2017 a pod sp. zn. 18 CoE 273/2017:

Dňa 19. októbra 2016 bola právna vec Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 52 Er 3123/2015 na základe odvolania povinného aj oprávneného prvotne predložená krajskému súdu a bola jej pridelená sp. zn. 18 CoE 530/2016.

Dňa 31. mája 2017 krajský súd vrátil spisový materiál sp. zn. 52 Er 3123/2015 Okresnému súdu Bratislava V ako predčasne predložený.

Dňa 2. augusta 2017 bol spisový materiál súdu prvej inštancie sp. zn. 52 Er 3123/2015 opätovne predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaniach povinného a oprávneného a boli mu pridelené sp. zn. 18 CoE 272/2017 a sp. zn. 18 CoE 273/2017.

Dňa 31. júla 2018 boli obe veci krajským súdom rozhodnuté, a to uznesením č. k. 18 CoE 272/2017-250 z 31. júla 2018 a uznesením č. k. 18 CoE 273/2017-254 z 31. júla 2018, s tým, že krajský súd týmito rozhodnutiami potvrdil rozhodnutia súdu prvého stupňa a zároveň odmietol odvolanie povinného proti uzneseniu súdu prvého stupňa v časti zamietnutia námietok proti exekúcii.

8. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

IV.

Závery ústavného súdu vo veci samej

9. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

10. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či napadnutým postupom krajského súdu v konaní sp. zn. 18 CoE 272/2017 a sp. zn. 18 CoE 273/2017 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

11. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Podľa čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby jeho vec bola prerokovaná verejne, bez zbytočných prietahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

12. Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

12.1 Účel základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov vymedzil ústavný súd vo svojej skoršej judikatúre tak, že „účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu“ (II. ÚS 26/95). Základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je príkazom pre všetky štátne orgány na také konanie, ktoré vytvára právnu istotu pre subjekty práva. Základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zákonodarca zabezpečuje prostredníctvom procesno-

právnych inštitútov, ktoré sú štátne orgány vrátane všeobecných súdov povinné efektívne a vecne správne využívať.

12.2 Je však prirodzené a ústavný súd to už vo svojej judikatúre zdôraznil, že každé namiatané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu, pričom ústavný súd akcentuje tri základné kritériá v súvislosti s namiatanými priet'ahmi v konaní pred všeobecnými súdmi: zložitost' veci, správanie účastníkov konania a postup súdu (porov. napr. I. ÚS 3/00 alebo I. ÚS 7/02). Medzi kritériá, na ktoré ústavný súd tiež prihliada pri svojom rozhodovaní, patrí aj predmet sporu v posudzovanom konaní a význam sporu pre s'ťažovateľa (porov. napr. II. ÚS 32/02 alebo I. ÚS 19/00). Napokon ústavný súd taktiež prihliada v konkrétnom prípade na čas trvania konania (porov. napr. I. ÚS 92/97), resp. na celkovú dĺžku konania (porov. napr. III. ÚS 123/02). Obdobne i EŠLP vo vzťahu k právu na prejednanie veci v primeranej lehote v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru skúma primeranosť lehoty (*reasonable time*) konania v rámci konkrétnych okolností prípadu, aplikujúc pritom štyri základné kritériá pre posúdenie primeranosti danej lehoty: zložitost' veci, správanie s'ťažovateľa, postup štátnych orgánov a význam sporu pre s'ťažovateľa (pozri napr. *Sürmeli v. Nemecko*, č. 75529/01, rozhodnutie EŠLP z 8. 6. 2006, bod 128; *Frydlender v. Francúzsko*, č. 30979/96, rozhodnutie EŠLP z 27. 6. 2000, bod 43).

13. V rámci prerokovania s'ťažnosti si ústavný súd vyžiadal spisy krajského súdu sp. zn. 18 CoE 272/2017 a sp. zn. 18 CoE 273/2017 a po ich naštudovaní ústavný súd pristúpil, zohľadňujúc konkrétne okolnosti prípadu, k aplikácii už uvedených základných kritérií, na ktoré ústavný súd prihliada.

13.1 Po posúdení chronológie konania (pozri bod 7) pred krajským súdom v právnej veci s'ťažovateľa ústavný súd konštatuje, že pokiaľ ide o zložitost' veci (právnú a skutkovú) v konaní pred krajským súdom, ústavný súd je toho názoru, že právna vec s'ťažovateľa je štandardnou exekučnou vecou týkajúcou sa dvoch fyzických osôb v rámci odvolacieho konania, a to tak po skutkovej stránke, ako aj po právnej stránke. Napokon ani predseda krajského súdu vo svojom vyjadrení nepoukázal na skutkovú alebo právnu zložitost' predmetnej veci.

13.2 Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa (jeho zástupcu) v preskúvanom konaní, ústavný súd nezistil žiadnu významnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k zbytočným priet'ahom. Zbytočné priet'ahy v napadnutom konaní teda neboli vyvolané správaním sťažovateľa. Sťažovateľ, naopak, využil (opakovane) právny prostriedok ochrany proti nečinnosti súdu podaním sťažnosti na porušovanie práva na prejednanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov predsedovi krajského súdu. Slovom, sťažovateľ nekonal v rámci konania pred krajským súdom spôsobom, ktorým by došlo k predĺženiu celkovej doby konania pred krajským súdom, ktoré by mohlo byť pričítané na ťarchu sťažovateľa.

13.3 Napokon sa ústavný súd zaoberal napadnutým postupom krajského súdu, a to z hľadiska existencie zbytočných priet'ahov v konaní.

13.3.1 Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že celkovo 1 rok a 6 mesiacov trvajúce odvolacie konanie pred krajským súdom (od 19. októbra 2016, keď bola právna vec Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 52 Er 3123/2015 na základe odvolania povinného aj oprávneného prvotne predložená krajskému súdu a bola jej pridelená sp. zn. 18 CoE 530/2016, do podania sťažnosti ústavnému súdu 24. apríla 2018) bez právoplatného rozhodnutia je vo veci exekučnej už samo osebe znepokojivé. Krajský súd pritom bol v posudzovanej veci bez akýchkoľvek zákonných dôvodov absolútne nečinný v čase po opätovnom predložení spisu prvostupňovým súdom, konkrétne od 2. augusta 2017 do 31. júla 2018 (pričom sťažnosť ústavnému súdu došla 24. apríla 2018). Opísaný postup, resp. nečinnosť krajského súdu v napadnutom konaní nekorešponduje s garanciami základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

13.3.2 Na tomto mieste ústavný súd v súvislosti s argumentáciou krajského súdu vyplývajúcou z vyjadrenia predsedu, v zmysle ktorého „*dĺžka dotknutých konaní sp. zn.*

18CoE/272/2017 a sp. zn. 18CoE/273/2017 zodpovedá počtu vecí vybavovaných senátom 18CoE odvolacieho súdu. Tento senát rozhoduje mesačne priemerne 45 vecí, preto je nutné konštatovať, že zbytočné prietahy v predmetných veciach nevznikli. Senát 18 CoE ako jeden z dvoch senátov agendy CoE je súčasne jedným z dvoch senátov agendy CoKR a tiež jedným z dvoch senátov agendy justičnej pokladnice, mimo ďalších agend (KV, C, Cbi), na ktorých vybavovaní participuje 6 odvolacích senátov. Táto vyťaženosť je priamo závislá od personálnej agendy v kompetencii Ministerstva spravodlivosti SR, ktorá neumožňuje komfortnejšie vybavovanie tejto odvolacej agendy“, rešpektujúc svoju predchádzajúcu judikatúru, konštatuje, že nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prietahy v súdnom konaní (porov. napr. IV. ÚS 43/06 alebo IV. ÚS 73/07). Systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti nemožno pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania a mieru ochrany ich práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy oslabiť poukázaním na zvýšený nápad vecí v príslušnej agende súdu a obmedzené personálne kapacity súdu (porov. napr. mutatis mutandis I. ÚS 119/03, z novšej judikatúry m. m. III. ÚS 399/2010). Inak povedané, chronická preťaženosť všeobecných súdov nemôže ospravedlniť neprimeranú dĺžku konania pred týmito súdmi (porov. Klein v. Nemecko, č. 33379/96, rozhodnutie ESLP z 27. 7. 2000, bod 43).

14. Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým postupom krajského súdu tak, ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu v bode 1.

15. Namietané odvolacie konanie pred krajským súdom sp. zn. 18 CoE 272/2017, sp. zn. 18 CoE 273/2017 bolo ku dňu rozhodnutia ústavného súdu skončené – uznesením č. k. 18 CoE 272/2017-250 z 31. júla 2018 a uznesením č. k. 18 CoE 273/2017-254

z 31. júla 2018. V nadväznosti na uvedené ústavný súd vo výroku tohto nálezu neprikázal krajskému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov a sťažnosti v tejto časti nevyhoveli (bod 4 výroku nálezu).

16. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

16.1 Sťažovateľ požadoval priznať finančné zadosťučinenie vo výške 20 000 eur, pričom poukázal najmä na tieto skutočnosti: „Nečinnosťou porušovateľa základného práva sťažovateľa vznikla sťažovateľovi ujma spôsobená bezdôvodným predlžovaním stavu právnej neistoty, kedy všeobecné (exekučné) súdy nedokázali rozhodnúť sťažovateľovu vec v primeranej lehote. Stav právnej neistoty sa týka najmä zasahovania do výkonu majetkových práv sťažovateľa. Ako uvádza vo svojich podaniach sťažovateľ, nikdy nebol dlžníkom a vždy si plnil svoje dlhy riadne a včas. Sťažovateľovi sa navyšujú neustále náklady konania, najmä trovy, pričom aj škoda, ktorá mu je a bola spôsobovaná núteným výkonom exekučného titulu nad rozsah skutočne existujúcej pohľadávky.“

16.2 Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa, považuje za primerané vo výške 500 eur. Ústavný súd pritom prihliadol aj na to, že cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je zmiernenie nemajetkovej ujmy, nie prípadná náhrada škody (napr. II. ÚS 67/03).

16.3 Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

16.4 Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu v bode 2.

V.

Trovy konania

17. Ústavný súd napokon rozhodol podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v súvislosti s právnym zastúpením jeho osoby (ďalej len „trovy právneho zastúpenia“) advokátskou kanceláriou HKP Legal, s. r. o. (ďalej len „advokát“), v konaní pred ústavným súdom (bod 3 výroku tohto nálezu).

17.1 Ústavný súd konštatuje, že predmet sporu pred ústavným súdom nie je možné oceniť peniazmi. Ústavný súd vo veci sťažovateľa viedol jedno konanie na základe jednej sťažnosti podanej sťažovateľom, a preto pri priznaní úhrady trov právneho zastúpenia vychádzal z § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“).

17.2 Ústavný súd priznal sťažovateľovi úhradu trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby v roku 2018 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti, podanie repliky).

17.3 Podľa Štatistického úradu Slovenskej republiky bola v 1. polroku roka 2017 (§ 1 ods. 3 vyhlášky) priemerná mesačná mzda v hospodárstve Slovenskej republiky vo výške 921 eur (z toho jedna šestina v zmysle § 11 ods. 3 vyhlášky sa rovná sume 153,50 eur a jedna stotina v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky sa rovná sume 9,21 eur).

17.4 Ústavný súd priznal úhradu trov právneho zastúpenia sťažovateľa za 3 úkony právnej služby v roku 2018 v zmysle § 11 ods. 3 vyhlášky spolu v sume 460,50 eur (3 úkony po sume 153,50 eur). Ústavný súd k tomu priznal trikrát režijný paušál v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky spolu v sume 27,63 eur (trikrát suma 9,21 eur). Podľa zoznamu daňových subjektov registrovaných pre daň z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) vedeného

Finančným riaditeľstvom Slovenskej republiky je advokát sťažovateľa daňovým subjektom registrovaným pre DPH. Ústavný súd priznal sťažovateľovi úhradu trov právneho zastúpenia spolu v sume 585,76 eur (488,13 eur + 20% DPH).

18. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. novembra 2018